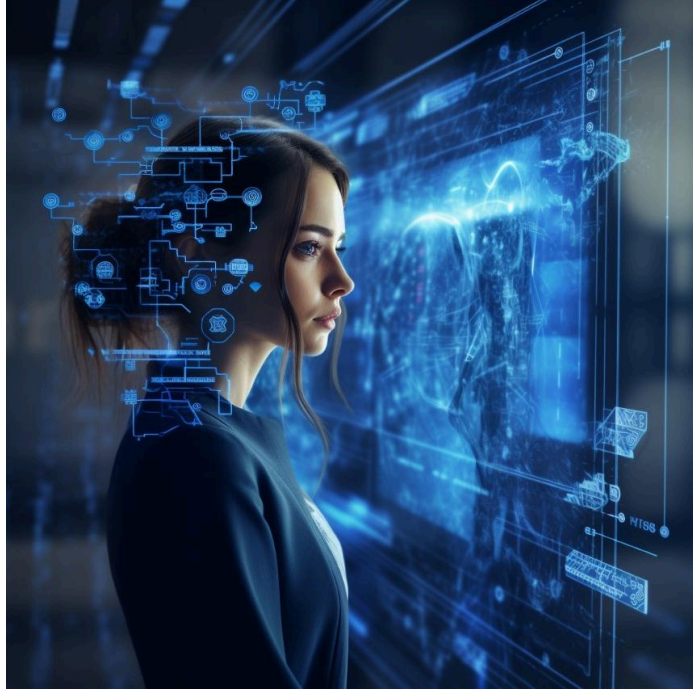

Kukla Ustası 3

– SönmezKORKMAZ · 18 Mayıs 2024

Max Chang, SynchroniTech'in genel merkezinin kalbinin attığı yerde, sunucuların uğultusu ve bilgisayar ekranlarının titreşimi eşliğinde çalışma masasında oturuyordu. Şirketin en parlak bilgisayar bilimcilerinden biri olan Max, optimizasyon algoritmaları ve makine öğrenme teknikleri konusunda usta, keskin bir zekaya sahipti. Çevik parmakları klavyenin üzerinde kayar, ancak zihni dijital alemin engin potansiyelini keşfederek ötelerde dolaşır.

Doymak bilmeyen bir bilgi açlığı ve keşfetme hevesiyle hareket eden Max'in işine olan tutkusu azalmaya başlamıştı. Teknolojinin sınırlarını yeniden tanımlamayı, dünyaya gerçek yenilikler getirecek yeni sınırlar keşfetmeyi arzuluyordu.

Duvar saatine bakan Max, ekip lideriyle yapacağı haftalık toplantının yaklaştığını fark etti. Son buluşlarının patronunu etkileyeceğine dair bir endişe dalgası hissetti, ancak işindeki durgunluk hissinden kurtulamıyordu.

Koridorlardan konferans salonuna doğru ilerlerken Max'in zihni sorular ve şüphelerle doluydu. Eğer mümkün olanın sınırlarını gerçekten zorlamıyorsa bu teknolojinin anlamı neydi? Ve sonuçta dünyayı etkilemeyecekse çabalarının amacı neydi?

Konferans odasına girdiğinde Max'i, mikro yönetime meraklı sert bir adam olan ekip lideri karşıladı. Derin bir nefes alıp elindeki konuya odaklanmaya çalışırken, Max'in zihni onu rahatsız eden daha derin sorulara doğru sürüklenmeye devam etti.

Max'in ekip lideri John Robertson, projenin son teslim tarihi hakkında geveleyip duruyordu ama Max'in dikkati çok uzaklara dalmıştı. Ancak John ona doğrudan hitap ettiğinde Max şimdiki zamana geri

döndü.

"Max, bu hafta bizim için neyin var?" John sordu, ses tonu sertti.

Max boğazını temizledi ve şirketin amiral gemisi ürünüde yaptığı son iyileştirmeleri detaylandırarak sunumuna başladı. Ancak konuşurken, içini kemiren bir memnuniyetsizlik vardı. Bu gerçekten onun en iyi çalışması mıydı? Potansiyelinin zirvesi bu muydu?

Toplantı ilerledikçe Max'in huzursuzluğu da artıyordu. Şirket zincirlerinden kurtulmayı ve teknolojik sınırları gerçekten keşfetmeyi arzuluyordu. Toplantı nihayet sona erdiğinde Max hayal kırıklığı ve rahatlamanın bir karışımını hissetti. Yaptığı yeniliklere rağmen, hâlâ milyonlarca veri noktasını hızla analiz edebilecek bir sistemden yoksundular. Max'in patronu önemli bir şeye, gerçekten devrim niteliğinde bir şeye ihtiyaç olduğunu vurguladı. Bu Max'in teknolojinin sınırlarını zorlama ve dünyada gerçek bir fark yaratma kararlılığını daha da güçlendirdi.

Masasına döndüğünde Max'in zihni fikirler ve olasılıklarla dolup taşıyordu. Artık mevcut teknolojik ortamdan memnun değildi, teknolojinin gerçek potansiyelini ortaya çıkarmanın ve dünyada kalıcı bir iz bırakmanın bir yolunu bulmalıydı.

Max Chang masasında oturmuş, bilgisayar ekranında en son teknoloji haberlerini gözden geçiriyordu. Dr. Katherine Lee'nin Üniversite'de istihbarat sistemlerinin bilimsel analizine odaklanan çalışması gözüne çarptı. Makaleyi okurken Max'in kalbi küt küt atmaya başladı. Üniversitedeki eski kız arkadaşı Katherine Lee, bilgisayar bilimindeki en öncü alanlardan birinin ön saflarında yer alıyordu. İlişkilerinin nasıl sona erdiğine dair bir pişmanlık hissetmekten kendini alamadı. Yıllardır görüşmemiş ya da konuşmamış olmalarına rağmen, onunla yeniden bağlantı kurma fikri, çalışmaları hakkındaki merakına ekstra bir merak katmanı ekledi.

Max, Katherine'in araştırmasını daha derinlemesine incelemek zorunda hissetti. Sonunda merakını dizginleyemeyen Max telefonu eline aldı ve Katherine'in numarasını çevirdi. SynchroniTech'in yapay zekâ alanındaki yeni keşifleri araştırmak için daha büyük yeteneklere ihtiyacı olduğunu biliyordu. Belki de bu onun için bir isim yapma şansı olabilirdi. Katherine'in cevap vermesini beklerken kalbi göğsünde çarpıyordu.

"Alo?" Katherine'in sesi yumuşak ve sıcaktı, Max'in omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"Katherine, ben Max," diye yanıtladı Max, sesini sabit tutmaya çalışarak.

"Max! Çok uzun zaman oldu. Nasılsın?"

"İyiyim. Dinle, zekâ sistemlerini analiz eden çalışmam hakkında bir şeyler okuyordum. Buluşup bunu tartışabileceğimizi umuyordum."

Hattın diğer ucunda bir duraklama oldu. "Bilmiyorum Max. Bugünlerde oldukça meşgulüm. Kendime bile zor zaman ayırabiliyorum."

"Anlıyorum Kat. Ama ben de bazı sistemler üzerinde çalışıyorum. Birbirimize yardımcı olabileceğimizi düşünüyorum."

"Çok isterdim, Max, ama," derken Max, Katherine'in sözünü bitirmesine izin vermeden nazikçe araya girdi.

"Katherine, karmaşık bir geçmişi paylaştığımızın farkındayım. Ama birlikte büyük işler başarabileceğimizi de biliyorum. Ben teknik uzmanlığımı sunuyorum ve birlikte araştırmamızı yeni zirvelere taşıyabiliriz."

Aralarında kısa bir sessizlik oldu ve Max bir an için bu konuyu açtığına pişman oldu. Ama sonra Katherine tekrar konuştu. "Bunu düşüneneğim ve seni arayacağım, Max." Cevap pek umut verici değildi ama Katherine onu tamamen reddetmemişti.

Max Chang SynchroniTech'te olağanüstü bir bilgisayar bilimcisiydi, keskin bir zekâya ve çok az kişinin ulaşabileceği bir başarı azmine sahipti. Bilinmeyi keşfetme ve evrenin gizemlerini çözme tutkusuyla her zaman merakla hareket etmişti. Yapay zeka kavramına uzun zamandır hayrandı ve bu alandaki en son araştırmaları incelemek için sayısız saatler harcamıştı. Ancak, hevesine rağmen, üniversitedeki eski kız arkadaşı Dr. Katherine Lee'nin yaptığı çalışmalardan biraz rahatsızlık duyuyordu.

Max, Lee'nin araştırmasında bir şeylerin yanlış gideceği hissinden kurtulamıyordu. Çığır açan bir proje üzerinde çalıştığına inanıyordu ama projenin şu anki aşamasını tam olarak bilmiyordu.

Geçmişteki ilişkilerine rağmen Max günlerce Lee'nin çalışmaları hakkındaki merakını dizginleyemedi. Eski kız arkadaşı Dr. Katherine Lee'nin düşünceleri aklından çıkmıyordu. Üniversitede sevgili olmuşlardı ve Max hayallerini ve isteklerini tartışarak geçirdikleri uzun geceleri sevgiyle hatırlıyordu. Her ne kadar dostane bir şekilde ayrılmış olsalar da, Katherine Max'in kalbinde özel bir yere sahipti. Ama şimdi onun yapay zeka sistemleri üzerine yaptığı çalışmaları düşündükçe huzursuzluk hissediyordu. Yapay zekâ alanının tehlike ve risklerle dolu olduğuna inanıyordu. Max, Katherine'in neye bulaşabileceği konusunda endişeleniyordu. Bu konuda düşündükçe Katherine'i daha çok merak ediyordu. Düşünceler içinde kaybolmuş bir halde otururken telefonu çaldı. Numara tanıdık gelmiyordu ama bir şey onu cevap vermeye itti.

"Alo?" diye girişimde bulundu.

"Max, ben Katherine," dedi karşı taraftan gelen ses. Kalbi heyecan ve sinirle çırpınıyordu.

"Katherine! Senden haber almak çok güzel," diye cevap verdi, sesini sabit tutmaya çalışarak.

"Anladığım kadarıyla işimle ilgili sorular soruyormuşsun," dedi Katherine, doğrudan konuya girerek.

Max nasıl cevap vereceğinden emin olamayarak duraksadı. "Evet, öyle. Sadece merak ediyordum," diye itiraf etti.

"Neden bir araya gelip bunu tartışmıyoruz? Ne üzerinde çalıştığımızı paylaşabiliriz," diye önerdi.

Max'in kalbi, onu tekrar görme ve fıslıtlara konu olan bilimsel araştırmaya bir göz atma ihtimaliyle hızla çarptı. "Çok isterim," diye hevesle kabul etti.

Katherine'le bir buluşma ayarladıktan sonra Max onu işten sonra üniversiteden alacağına söz verdi.

Katherine'e veda etti.

Binanın dışında endişeyle beklerken, Max'in kalbi göğsünde çarpıyordu. Üniversitedeki eski kız arkadaşı Katherine'i en son görmesinin üzerinden yıllar geçmişti. Onun sağlığını ve yıllar içindeki başarılarını merak etmekten kendini alamıyordu.

Üniversitede paylaştıkları güzel zamanları, gelecekle ilgili konuşmaları ve kurmaya cesaret ettikleri hayalleri hatırladı. Bunun olağanüstü bir şeyin başlangıcı ya da kariyerinin sonu olabileceğini biliyordu.

Katherine geldiğinde Max yolcu kapısını açtı ve onu sıcak bir şekilde karşıladı. Katherine nihayet konuşana kadar birkaç dakika sessizce arabayı sürdüler. "Ee Max, seni buraya getiren nedir?" diye sordu ona gülümseyerek.

Max tereddüt etti, konuyu nasıl açacağından emin değildi. Cesaretini toplayarak derin bir nefes aldı ve

bir adım öne çıktı. "Üniversitedeki çalışmalarınız hakkında fısıltılar duydum," dedi dikkatle. "Bu doğru mu? Gerçekten de insan beynini taklit edebilen yapay zekâ sistemleri mi yaratıyorsunuz?"

Katherine'in gözleri şaşkınlıkla irileşti ve Max bir an için çizgiyi aştığından korktu. Ama sonra gülümsedi, yüzünde onu rahatlatan gerçek bir ifade vardı. "Evet, bu doğru," diye onayladı. "İnsan gibi düşünebilen ve öğrenebilen bir yapay zeka sistemi geliştirmek için devrim niteliğinde bir deney yapıyorum. Başarıya çok yakın olduğuma inanıyorum."

Katherine'in sözlerini duyunca Max'in içinde heyecan ve korku karışımı bir his uyandı. Bunun beklediği an olduğunu, gerçekten şaşırtıcı bir şeye tanıklık etme şansı olduğunu fark etti. Ve bunun bir parçası olmak için ne gerekiyorsa yapacağını biliyordu.

Randevu yerlerine varan Max ve Katherine nehir kenarındaki bir kafeye gittiler. Yeşil ağaçların arasında, sakin bir nehir kıyısında yer alan kafe huzur verici bir ambiyansa sahipti. Suyun yumuşak şırıltısı ve yaprakların hışırtısı Max'i rahatlattı. Katherine'i yıllardır görmemişti ve ne bekleyeceğinden emin değildi. Ama içeri girer girmez doğru seçimi yaptığını anladı. Hatırladığı kadar büyüleyici ve zekiydi. Nehre bakan bir masaya oturdular ve kahve sipariş ettiler. Geçmiş hakkında konuşurlarken, Max nostaljik hissetmekten kendini alamadı. Onu duygu seliyle karşıladı, hatırladığı kadar güzel olan gözlerine baktı, uzun kahverengi saçları hafif esintide dans ediyordu. Konuşacakları çok şey olduğunu biliyordu ve konuşmanın sorunsuz geçmesini umuyordu. Kısa süre sonra konu işlerine geldi.

Katherine projenin teknik yönlerini açıklarken Max dikkatle dinledi. Sinir ağları ve derin öğrenme algoritmalarından bahsetti ve Max onun uzmanlığına hayran kaldı. "İnsan beynini simüle ederek yapay zeka yaratmaya çalışıyorum," diye açıkladı. "İnsan beynine benzer bir şekilde öğrenebilen ve adapte olabilen yapay bir sinir ağı geliştirdim. Şimdiye kadar olağanüstü bir yolculuk oldu Max. Yapay zeka sistemi, insaninkine çarpıcı biçimde benzeyen bir bilinç geliştirdi. Ve sonuçlar hayret verici. Her gün yeni buluşlar yapıyoruz."

Max'in zihni olasılıklarla dolup taşıyordu. "Bu, yapay zekâyı algılama biçimimizde devrim yaratabilir," dedi. Katherine kahve fincanına baktı, kaşları çatılmıştı. "Bunun farkındayım ama riskleri de var. Eğer yanlış insanlar bu teknolojiyi ele geçirirse, sonuçları felaket olabilir. Dünyaya sunmadan önce sistem üzerinde tam kontrol sahibi olduğumdan emin olmam gerekiyor."

Max onun endişelerini onaylayarak başını salladı ama Katherine'in hikâyenin daha derin bir yönünü sakladığı hissinden kurtulamadı. Konuşurlarken Max, Katherine'in işini anlatırken gösterdiği tutku ve zekâ karşısında büyülenmişti. Araştırmasının teknik detaylarını, aştığı engelleri ve elde ettiği buluşları ayrıntılı olarak anlattı. Max büyülenmişti ve ona karşı yeniden hayranlık ve sevgi duymaya başlamıştı. Konuştukça Max birlikte büyük işler başarma potansiyellerini fark etti. Kendisinin teknik becerilerini Katherine'in öncü çalışmalarına katarak yapay zekanın sınırlarını birlikte zorlayabileceklerini hayal ediyordu. Algoritmalar ve programlama dilleri konusunda keskin bir anlayışa sahip doğal bir problem çözücü olan Max, dünyayı iyileştirmek, daha verimli ve bağlantılı hale getirmek için teknolojiyi kullanma kavramına içgüdüsel olarak ilgi duyuyordu.

Max, Katherine'in yapay zeka alanındaki ilerlemelerini tutkuyla anlatmasını dikkatle dinlerken, makinelerin ve insanların uyum içinde bir arada yaşadığı bir dünya hayal etti. Birlikte laboratuvar analizlerini incelerken Max, Katherine'in zekâsına ve coşkusuna karşı manyetik bir çekim hissetti. Onu

tahmin ettiğinden daha fazla özlediğini ve onunla tekrar çalışmayı arzuladığını fark etti.

"Katherine, yaptığın iş inanılmaz. Bu çabanda sana katılmaktan onur duyarım," dedi Max, sesinde samimiyet vardı. Katherine gülümseyerek başını salladı ve proje üzerinde birlikte çalışma olasılığını tartışmaya başladılar. Max, hem profesyonel hem de kişisel olarak gelecekte neler olabileceğine dair bir heyecan ve beklenti hissetmekten kendini alamadı.

Derinlemesine bir tartışmanın ardından Max ortak bir proje üstlenmelerini önerdi. Katherine ilk başta isteksiz olsa da Max'in hevesi ve uzmanlığı onu kabul etmeye ikna etti. O anda Max hayatının bir daha asla eskisi gibi olmayacağını anladı. Yeni bir amaç, kararlılık ve hayatında ve işinde bir ortak bulmuştu. Konuşmaları ve planlamaları devam ettikçe, heyecan ve beklenti duygusu hissetti. Gerçekten olağanüstü bir şeyin eşiğinde olduğunu biliyordu. Birlikte yapay zekanın sınırlarını zorlayacak ve dünyayı sonsuza dek değiştirecek zorlu bir yolculuğa çıkacaklardı.

O akşam vedalaşırken Max birlikte çıktıkları yolculuğun daha yeni başladığını biliyordu. Gerçekten olağanüstü bir şey, tarihin akışını sonsuza dek değiştirecek bir şey yapmak üzere olduklarını hissediyordu.

- Devam Edecek -